

1. ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΥΠΟ ΑΦΑΝΙΣΜΟ

Μέσο: ΕΣΤΙΑ

Ημ. Έκδοσης: ...12/06/2013 Ημ. Αποδελτίωσης: ...12/06/2013

Σελίδα: 4

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΠΑΡΕΠΟΜΕΝΑ

Οικογένεια υπό αφανισμό

του Παν. Β. Δημακάκου

Όμοτ. Καθηγητού Ύατρικης Παν/μίου Αθηνών

«Στην εποχή μας η Ελλάδα υποφέρει από γενική άτεκνία και όλιγανθρωπία, ένεκα της οποίας και οι πόλεις έρημώθηκαν και η παραγωγή σταμάτησε, μολοντί δεν έγιναν ούτε πόλεμοι ούτε έπιδημιές. Και όλα αυτά, γιατί οι άνθρωποι άγαπούν την πολυτέλεια, τό χρέημα και την τεμπελιά και δεν επιθυμούν ούτε να παντρεύονται ούτε παντρεύόμενοι να άναθρέψουν παιδιά, αλλά τό πολύ ένα ή δύο παιδιά...». Αútές οι γραμμές δεν γράφηκαν σήμερα, αλλά τόν 2ο πρό Χριστού Αιώνα από τόν ιστορικό Πολύβιο τό Μεγαλοπολίτη (203-120 π.Χ.), όταν ήλθαν έδώ οι Ρωμαίοι και βρήκαν μία Έλλάδα σέ άπίστευτη παρακμή. Η εποχή εκείνη διαφέρει από την σημερινή;

Τήν 15η Μαΐου, εορτάσαμε την «Διεθνή Ημέρα της Οικογένειας» ή οποία καθιερώθηκε με άπόφαση της Γενικής Συνελεύσεως του ΟΗΕ τό 1993, δύο χιλιετηρίδες περίπου άργότερα από την άναφορά του Πολυβίου, ή οποία καταδεικνύει την άξία της οικογένειας ως κύτταρο σπής κοινωνιών των Έθνών. Θεμέλιο κύτταρο μιάς υγιούς κοινωνίας πού έξασφαλίζει την άνοδική πορεία του λαού και έγγυάται την ύπαρξη του γένους.

Στό πρόσφατο άκόμη παρελθόν με έμφυλίους και έξωτερικούς πολέμους, στερήσεις και κακουχίες, ή πολύτεκνη και υπερπολύτεκνη οικογένεια τών πέντε, έπτά και δέκα τέκνων γιγάντωνε τίς δυνατόεις και ήν μαχητικότητα στόν άγώνα της ζωής. Τήν αλήθεια αútή έπιβεβαιώνουν ιστορικά γεγονότα, όπως ο Κανάρης με έπτά, ο Δραγούμης έντεκα, ο Μακρυγιάννης δώδεκα παιδιά καθώς και ο Καποδίστριας από όκτώ, ο Ε. Βενιζέλος από έννιά, ο Ύψηλάντης από έντεκα και ο Κ. Δαβάκης από δώδεκα άδέλφια. Σήμερα προηγούνται ή μορφωτική και κοινωνικο-οικονομική πρόοδος του ζεύγους και έπονται τά παιδιά, τών οποίων οι άπαιτήσεις έπιδρούν άρνητικά στήν τεκνογονία.

Η δημογραφική κρίση άπειλει όλόκληρη την Εύρώπη για τόν όποίο ο ύποψήφιος Πρόεδρος τών Ρεπουμπλικανών Μ. Romney (ΗΠΑ) άνέφερε «ή Εύρώπη άντιμετωπίζει δημογραφική καταστροφή λόγω ήθικής και θρησκευτικής καταπτώσεως», συμπληρώνοντας ότι «οι ΗΠΑ δεν πρέπει να γίνουν ή Εύρώπη του 21ου αιώνα». Η κρίση αútή όμως κατακραυώνει την Έλλάδα με τόν χαμηλότερο συντελεστή γονιμότητας (άριθμός παιδιών/άνω γυναίκα) από 3,7 παλαιότερα σε 1,2, άκριβέστερα 0,8-0,9 άφαιρουμένων τών νεογεννητων μεταναστών σήμερα. Άρνηστικνία και όλιγοτεκνία, ταλαντευόμενη οικογενειακή συνοχή, έπιθέσεις κατά της Όρθοδοξίας και μειούμενη φιλοπατρία διαβρώνουν θανάσιμα την κοινωνία και άπειλούν την μελλοντική μας ύπαρξη. Ένα έθνος άτενίζει αισιόδοξα τό μέλλον όταν ή νεολαία υπερτερεί και οι γεννήσεις σταθερά υπερβαίνουν τούς θανάτους, άρχή θεμελιώδης της φυλής μας στήν μακρόχρονη ιστορία.

Σήμερα τό παιδί κατέστη σπάνιο, ανεπιθύμητο, ή οικογένεια εύρίσκεται υπό μαρασμό και ή πολύτεκνη οικογένεια υπό αφανισμό άφου τά παιδιά άποτελούν τεκμήριο εύμετρίας και οι πολυτέκνοι έξορμωώνονται με τούς άγαμους.

Όμως ή αναγέννηση του έθνους μας είναι έφικτή όπως και έπείγουσα:

α. Τό ζεύγος άκολουθει την έννομη συζυγία πού έκουσίας ζήτησε από την κοινωνία τών συνανθρώπων του και τόν Δημιουργό της ζωής, συμβάλλοντας στήν διαδοχή του ανθρώπινου γένους, ύποφέροντας τά οικογενειακά βάρη, άκολουθώντας τό «άράτω τόν σταιυρόν αútου».

β. Η Εκκλησία εύλογεί την σταυροφορία για πολύτεκνη, με θρησκευτική συνείδηση οικογένεια, θεμέλιο λίθο και σπονδυλική στήλη της φυλής μας, έγγύηση της ιστορικής μας κληρονομιάς.

γ. Η Ύατρική έπιστήμη σύμφωνα με τόν όρκο του Ύπποκράτη, όπαδου της τεκνογονίας, εφαρμόζει τό «ποτέ δεν θά δώσω σ' έγκυο γυναίκα φάρμακο για ν' αποβάλει τό έμβρυο» και ο άείμνηστος Καθηγητής Γυναικολογίας Κων. Λούρος χαρακτηρίζει έγκληματία τόν γιατρό πού διαπράττει έκτρωση γράφοντας: «Ο εύσυνείδητος ιατρός όφείλει να άπέχει της τοιαύτης έγκληματικής πράξεως και ούδέποτε να λησμονεί τό του Ύπποκράτους Άγνώς δέ και όσίως διατηρήσω βίον τόν έμόν και τέχνην την έμήν». Ύπενθυμίζεται ότι όποιαδήποτε νομοθετικά κείμενα για διακοπή κυφορίας δεν συνάδουν με τόν ιατρικό Όρκο, όδηγό της ζωής κάθε γιατρού. Καμμία πηγή δεν παρέχει ήθικό δικαίωμα συμμετοχής σέ έγκλημα κατά του έμβρύου. Είναι έγκλημα είδεχθές, φόνος έν ψυχρώ ένάντια σέ μιά άνυπεράσπιστη ύπαρξη χωρίς δυνατότητα διαμαρτυρίας και άμυνας. Άπαιτείται ένεργοποίηση τών πειθαρχικών συμβουλίων της άνθρωπιστικής και θείας έπιστήμης του Ύπποκράτη με άναήτηση εύθυνών έπίορκων λειτουργών υγείας για την άπώλεια σ' έτήσια βάση 300 χιλιάδων ανθρώπινων ύπάρξεων.

δ. Κυβέρνηση και Κοινοβούλιο έχουν ύψιστο χρέος μακροχρόνιο έλέγχου της δημογραφικής προίσιος της χώρας έναν θέλουν να τιμήσουν την άποστολή τους και να τιμηθούν από την ιστορία. Η Παγκόσμια Διακήρυξη τών Άνθρωπίνων Δικαιωμάτων χαρακτηρίζει την οικογένεια «φυσική και θεμελιώδη μονάδα της κοινωνίας πού χρειάζεται προστασία από κοινωνία και κράτος». Η Εύρωπαϊκή Έπιτροπή την κατατάσσει στήν εύπαθη ομάδα με αύξημένο κίνδυνο φτώχειας και κοινωνικού άποκλεισμού, ένώ ο Πρόεδρος του Εύρωπαϊκού Κοινοβουλίου Γ. Μπούζεκ δηλώνει στους Έλληνες βουλευτές «ή έπίλυση του δημογραφικού προβλήματος είναι ίσως ή καλύτερη λύση για τά οικονομικά προβλήματα πού άντιμετωπίζει ή χώρα σας».

Δυστυχώς ή χώρα μας διαθέτει άντικίνητρα τεκνογονίας, χωρίς δημογραφική πολιτική, με άντιπολυτεκνική και άντιοικογενειακή τακτική άφου ο έρχομός κάθε έλληνόπουλου καταχωρείται ως «τεκμήριο οικονομικού πλούτου»: Μείωση μισθών, συντάξεων, άποδοχών και άφορολόγητου ποσού, αύξηση φόρου εισοδήματος, πολλαπλασιασμός ΦΠΑ, έξίσωση φόρου άγαμου άτόμου και πολύτεκνου πατέρα με 8-10 παιδιά, κατάργηση πολυτεκνικής συντάξεως, κατάργηση μετεγγραφών ΑΕΙ, ΤΕΙ, μεταπτυχιακών ύποτροφιών κ.ά.

Τό πρόβλημα όμως δεν φαίνεται θεσμικό αλλά άνθρωπογενές, δεν πρόκειται για άλλωθηση τών θεσμών αλλά του ανθρώπου, πάσχει τό άνθρώπινο γένος και όχι ή συνταγματικότητα. Ο άνθρωπος έκφυλίζεται, ο πολιτικός γάμος υπερτερεί του θρησκευτικού, ταχεία έκδοση συναινετικού διαζυγίου, σύμφωνο έλεύθερης συμβίωσης προμήνυμα «ισοτιμίας» του όμοφυλοφιλικού με τόν φυσιολογικό γάμο, άκολουθεί ή νομιμοποίηση της παιδεραστίας και έπεται θεσμοθετημένη άπαγόρευση τεκνογονίας, γεγονότα πού έχουν δρομολογηθεί στήν άλλοδαπή και έγγίζουν την πατρίδα μας.

Τό θεσμικό σκέλος χρησιμοποιείται για την νομιμοποίηση της άλλωθείσεως ψυχής του ανθρώπου χωρίς άποτέλεσμα διότι άφορά έκπτωση πνευματικών αξιών πού άποκαθίστανται μόνον με πνευματική καλλιέργεια και ήθική συνείδηση, με έπανάκαμψη στόν όρθόδοξο κόσμο τών πνευματικών και ήθικών αξιών, τίς όποιες κάποτε καλλιεργήσαμε και ύπήρξαμε πρωτοκτίητες, τίς άπώλεσαμε όμως από τίς άπαιτήσεις και την δίψα του άκόρεστου ύλισμού.

Πολύπειρος εκπαιδευτικός σέ όμιλία του συνέστησε σέ γονείς και άρχοντες: «Εάν θέλεις να ώφελήσεις ένα χρόνο φύτεψε σπόρους, δέκα-είκοσι χρόνια δένδρα κι άν θέλεις να ώφελήσεις για πάντα δημιούργησε και καλλιέργησε ψυχές». Η πολιτεία καλείται να στηρίξει την θεμελιώδη αξία της οικογένειας με υγιείς πολίτες, κατά την φυσιολογία της έπιστήμης του Ύπποκράτη και την έλληνορθόδοξη παράδοση για να έλπιζουμε στό Γένος μας και αύριο.